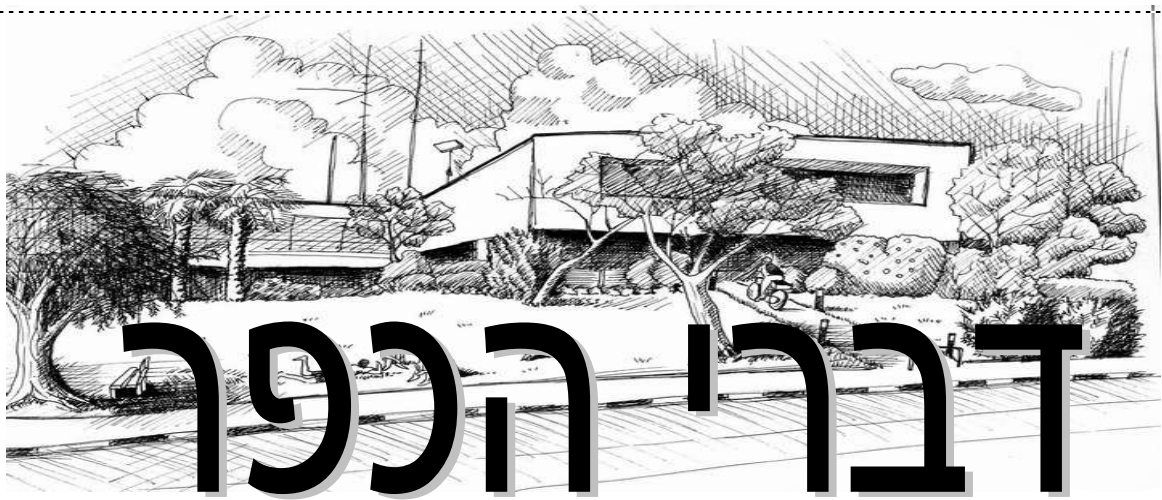

דברי הכפר

יד זרה

יד זרה בשדותי

מפלחת לב

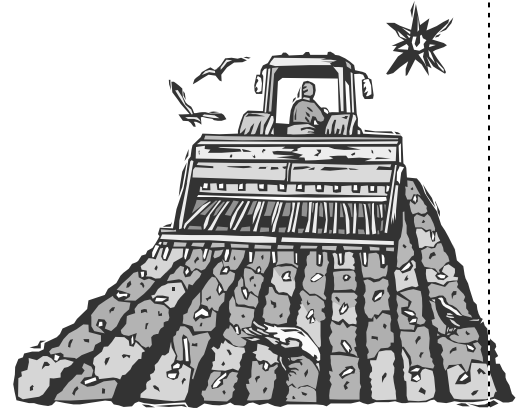
ותלמי שדמותי

עדן פואב

מבין דמעותי

עומד ואוהב

עד מתי - עד מתי

דן הימן

גיליון מס' 2057 * כ' בתמוז תשס"ז * 6 ביולי 2007

כפר הנשיא * עלון פנימי

sachlav@kfar-hanassi.org.il

חוגגים 59 שנים לעליה לקרקע

ב- 1948-7-2 עלו החברים, מחדרה למנסורת - אל- חיט (משלט מנסורה).
מזה 59 שנים מציין תאריך זה כ-היום הראשון לעלייה לקרקע.
ביום הראשון להתיישבות היו בערך 60 שמות של חברים על הנייר, שהגיעו
לכאן, היתר נשארו בחדרה; נשים הרות וחברים שעבדו בפרדסים ובשירותי
החברה.

יום ההתיישבות השנה עבר ללא קול תרועה ללא רחש – בקול דממה דקה.
כולם מתכוננים לחג השישים, וה- 59 נבוכ ונכלם, בקלות בלתי נסבלת -
מדלגים עליו.

יצאנו לשטח עם השאלה;

אז מה נשתנה לנו?

גם ביררנו פרטים טכניים ספציפים אצל הארכיוניסט האולטימטיבי יצחק עדר.

מוסכם על הכל – אכן דברים הרבה השתנו מאז, כאלה שיש לשמוח עליהם וגם
כאלה שניתן להצטער עליהם.
רבים מאיתנו מבכים את מוסד האסיפה הכללית, ובו נתמקד הפעם.

האסיפה היתה מוסד להתפאר בו. היא התקיימה בשנים ראשונות אם לא
פעמיים אז לפחות פעם בשבוע. דבר קבוע וידוע לכל, שבשבת יש אסיפה. היה
על מה לדבר.
"היום כשאין אסיפות אין משוב אין התעניינות, ואם אין התעניינות לא יודעים –
יש הרואים זאת כ- אם אין קמח אין תורה.
לעומת זאת אנחנו מקבלים דיווחים לתאי הדואר;
הודעות - דיווחים מההנהלה היו השנה – שנת 2007 - 10 במספר.
ויעירו חברים: ההודעות הן לקוניות – קצרות וענייניות. פלא שאדם לא יודע מה
נעשה סביבו.

בשנת 2007 היתה סה"כ אסיפה אחת (בחודש אפריל).

בשנת 2006 היו סה"כ 3 אסיפות

בשנת 2005 היו סה"כ 12 אסיפות

בשנת 2004 היו סה"כ 19 אסיפות

בשנת 1997 היו סה"כ 43 אסיפות

בשנת 1987 היו סה"כ 42 אסיפות

בשנת 1977 היו סה"כ 28 אסיפות

בשנת 1967 היו סה"כ 29 אסיפות

בשנת 1957 היו סה"כ 36 אסיפות

בשנת 1948 התקיימו 58 אסיפות בחדרה ועוד 27 אסיפות במנסורה.

האסיפה הבאה אם וכאשר תהיה יהיה מספרה הסידורי - 1777 - במנין הכולל של אסיפות המשק.

מספר החברים היום בכפר-הנשיא הוא: 246 חברים,
מהם 7 בחופש ממושך. ו-4 מאושפזים מחוץ לקיבוץ
מספר התושבים: קרוב ל-100 נכללים ביניהם בנים מעל גיל 30
ועוד מספר בני משק אחרי צבא וסטודנטים.

שוב ברכות חמות ליישובנו ליום חגו.
תודה לדור המייסדים שברעיון ומעשה הקימו את המקום לתפארת.
ושנזכה כולנו להרבה בריאות ואושר – גם עושר.
עושר בדיעה ביזמות, עושר חברתי ויצירתי, עושר כלכלי ואירגוני, עושר בממון.
ושנשכיל לעשות את הטוב ביותר עבור עצמנו כחברה ועבור כל פרט ופרט
ממנה.
... שלעולם לא יהיו ימים גרועים מאלה. אמן, כן יהי רצון.

שושנה שרקי

ברכת ההורים לבני הצווה

מילים מרגישות
מילים מרגשות
מילים מחבקות
מילים מצחיקות
מילים מכאיבות
מילים מספרות
לוחשות או שרות
מילים שלעולם נשארות.
wow חבר'ה, עברתם י'ג שנים,
ועשיתם זאת בהצלחה.
וזאת הסיבה לחגיגה מסיבה, בשמחה
הגעתם לשלב בו אתם מתחילים
להיות בוגרים גם אם לפעמים
רוצים להישאר עוד קצת ילדים.

שלב במסע ההתבגרות, מסע של
 שינויים, מסע שיהיה מן הסתם
 רצוף גם בקשיים.
 אנו סומכים עליכם שתעברו
 את המסע לעט ובבטחה
 ואין לנו ספק שלכל משוכה
 שתגיעו תמצאו את הדרך הנכונה
 לעבור אותה ,
 אז ברכותינו אליכם יקירינו
 פירשו כנפיים ארוכות ארוכות,
 וטוסו למרחב הגדול הביטו קדימה וגבוהה לימדו להבדיל
 בין רע לטוב לכבד הורים משפחה
 וחברים וללמדו דבר חדש כל יום
 שבריאות שמחה אושר ואהבה יהיו
 מנת חלקכם בכל יום שעה ודקה.
 זיכרו לממש את הפוטנציאל שלכם
 זה אומר להפוך את החלומות שלכם למציאות
 ועכשיו שימו לב, לקחתם את השביל ולא נכון, התחלקתם
 בסיבוב, עשיתם משהו לא נכון,
 אנחנו תמיד פה לתת מילה טובה
 ליטוף או נשיקה.
אז חבר'ה יקרים; הדס, סהר, שגיב,
עמית, דן, יוחאי, גילי כ, לפיד, גולן, גילי ש, מאור, יהל ומאיה
 ברכות ליום הגדול מעומק הלב
 המון המון מזל טוב ודרך צלחה,
 ממני ארי שטיינר בשם ההורים.

נזכור

טז	בתמוז תש"ס	19.7.00	מיכאל כהן
יח	בתמוז תשס"ו	14.7.06	בוב הרט
כ	בתמוז תשמ"ד	20.7.84	לו סגל
כג	בתמוז תשל"ג	23.7.73	אריה בך
כה	בתמוז תשס"ה	1.8.05	רומן ראובנוב
כה	בתמוז תשס"ו	21.7.06	משה בן-חיים
כח	בתמוז תשנ"ח	22.7.98	פם מנדזיגורסקי

ימי הולדת

פרנק וטרמן דוד אלמן ענווה בן-זאב כרמל מואנה איסטון	12/7	יותם עמית מיקה ולר (נכדה ר.כהן) אורי יהודה איתם (נכד ארנברג) אלון עדר (נכד) דניאל כהן (נכד ר.כהן)	8/7
מיכי חייט - 50 שיפי מתתיהו אריאן סוקול אמה ליפשיץ (נכדה)	13/7	מרי אוריון אסנת אגמון אלון פרימוסט אולגה אליאב דנה בו-חיים (נכדה) כליל נוי	9/7
ריבה בן-נתן ריימונדה גוטר הרולד וואלאך עדן פורסטר (נכדה)	14/7	יהודה עדר שקד פרנק	10/7
		ג'יסון פרלסון אשר אילון תומר לוין (נכדה)	11/7

ימי נישואין

תרצה ואופיר שובל קרן ואנדרו סימונס	8/7
יהודית וקני ויטהם דורית ומיכי חייט מיכל ויעקב דדוש	10/7
דליה ורוי בוסקילה	14/7

פירורים ירוקים ומטוגנים

מזל טוב

לכל בני המצווה – שחגגו בברכה בערב שישי. ההצגה היתה על הכיפק.

ביום שישי האחרון נערך באגמון החולה דואטלון שבו השתתפו למעלה מ-3000 חבר'ה ביניהם במבצע התחרותי השתתפה בת-אל, בעממי סבתא יעל ואבא אבי, דין קורן ואשר גם רע בן-דוד, עומרי ג'קסון השתתפו.. מאחר שאני יודע כמה חם היה אז כל הכבוד לכם וגם לכל החבר'ה מהמשק שהתנדבו.

אם בספורט מדברים, אז האחים מלינה ממשיכים לעשות חייל בבדמינטון – אביר סיים במקום הראשון בזוגות וביחידים, ושיחק ב-3 מקומות ראשונים – יחידים, זוגות וזוגות מעורבים, במסגרת אליפות הצפון.

לוטן מזרחי שב מחו"ל לאחר הופעה ברומניה עם תזמורת צה"ל שם הנציחו את שם המנצח גרציאני. לוטן עוד הספיק לנגן בסיום קורס טייס של גלעד אגם.

כמה חבר'ה מגרעין צבר סיימו טירונות של הצנחנים וסטיוארט (מאומץ ע"י מש. מעיין) סיים בתור חניך מצטיין.

לפני שבוע פרצה שריפה בתל רומן שהגיעה לליצי' ולאבוקדו, לשמחתנו כוחותינו ניצחו והצליחו לכבות את האש. (תוספת מערכת): לן ו. מוסר שכתוצאה מהשריפה שפרצה השבוע בשטח של תל רומן סביב הבתים החדשים עד גדר המשק, נשרפו גם כ- 100 מטר מהצמחיה בימין כביש היציאה משער המשק. עצי זית ניזוקו גם הם מהאש – אך הם יתגברו - מבטיח לן ו. הוא בכלל בטוח וגם יעשה הכל - שעד הסתיו הכל יתחדש.

בספירת הנשרים האחרונה מספר עליה של 40% בנגב וירידה של 50% בגמלא, לעומת שנה שעברה בגלל הרעלות בחודשיים האחרונים, יבוא יום ולא נראה יותר נשרים בצפון אלא רק בתמונות.

אלה מספרי טלפון של לוכדי נחשים באזור. אני מזכיר לכולם שכל הנחשים הם בסכנת הכחדה והם מוגנים על פי החוק.

איתי משה – 050-5343111

אמנון הצברה (שיחה חינם) 1-800-361111

נמרוד – 6940791 או 052-3511688

תשמרו על המספרים.

ביום שבת בשעה 16.00 בערוץ 10 יהיה שידור ישיר של ההופעה LIVE EARTH עד יום א' בבוקר, ובת"א בכיכר רבין משעה 20.30. ההופעה למען הצלת כדור הארץ.

המפעל יוצא לחופש. 15 עובדים עם משפחותיהם ייצאו לשייט והיתר ירדו לאילת. ככה עושים חופש.

והורים יקרים – (א) תעזרו למדריכים בחופש ו(ב) יש רק עוד 60 יום לסוף אז תזכרו את זה ולכולם חופש נעים.

לכל החולים תבראו מהר ולכל הבריאים אל תחלו, ולכולנו סוף שבוע ירוק..

א י צ י ק

ועוד פירור:

ביום שני מספרים ארי ורפי שזכו לארח את המחלקה של בן, ג'וליו ויונתן (גרעין צבר) מגדוד 50 אצלינו בברכה. "המחלקה מחזיקה קו בין יפתח ומנרה ואנו הצענו להם יום כיף בברכה. שחו, אכלו ואמרו תודה. בלילה חזרו לשמור על הגבול." רוצים להודות לאוולין על העזרה ושוב כרגיל לשלמה על העזרה בהסעות. (מהמערכת)

שאלות: תשלום לבריכת השחיה

כל חבר שבניו ו/או נכדיו מגיעים לביקור, נתקל בקטע הלא נעים כאשר רוצים ללכת לברכה ואז עולה השאלה (גם אם בלב) אז מי ישלם.

כיום כשבן מגיע לביקור מחו"ל לשבוע שבועיים, החבר נאלץ לשלם 500 וגם- 800 ₪ לתקופת הביקור. לדעתי זו שערוריה. גם לא יתכן שבן/בת משק שמביא את בן/בת זוגו לביקור, ישלם כניסה ו/או לא יגיע לברכה מכיוון שלא נעים לו.

אני חושב שמדובר בקטע מביש שיש לעקור אותו מן השורש. הנימוק האווילי שהעלויות להחזקת הברכה הן גבוהות ולכן צריך כל שקל הוא טיעון שלחלוטין אינו נכון. העלויות להחזקת הברכה הן קבועות (ב- 98%). המציל, המים, החשמל, האחזקה, טיפול ושמירה של הנונים, הכל זו הוצאה קבועה ולא משנה אם יגיעו הבנים או לא, גם חומרי החיטוי זו הוצאה קבועה ושלא יספרו לי שכניסה של עוד 5 או 10 אורחים נוספים, דורש עוד חומרי חיטוי וגם אם זה נכון, אלו שקלים בודדים.

אם המינויים מבחון, התוספת של האירוח והחלק של מיסי הקהילה אינם מספיקים לתחזק את הברכה, צריך אולי לעשות בדק בית ולראות על מה ההוצאות הרבות. במידה וימצא שההוצאות הן במסגרת המקובל והסביר, שהקהילה תוסיף ע"ח הוצאות אחרות.

אני מקווה שהנושא יגיע לדיון ובירור לפני שתגמר עונת הרחצה.

אורי שובל.

תשלום לבריכת השחיה

בקיץ שעבר קניתי מנוי לבריכה בכפר הנשיא בסכום של 400 ₪ עבור בני משפחה ואורחים שלי.

במשך כל הקיץ היתה כאן מלחמה באיזורנו (מלחמת לבנון ידוע) - לא הגיעו אלי אורחים ובני משפחה ממרכז הארץ. אף אני עצמי לא שהיתי בקיבוץ במשך אותה תקופה של יולי אוגוסט.

בתי ובני משפחתה ביקרו בבריכה פעם אחת בתחילת העונה.

בספטמבר פניתי לאחראית על הבריכה, לברר אפשרות לקבל החזר תשלום עבור מנוי שלא השתמשתי בו. הייתי מוכנה אף לפשרה של 80 אחוז מסך עלות המנוי הלא ממומש.

בקשתי הועברה – "יחד עוד בקשות רבות" לדבריה - לטיפולו של מנהל הקהילה.

כעבור מספר רב של שבועות קיבלתי תשובה בע"פ מהאחראית על הבריכה, שאף אחד לא מקבל פיצוי או החזר – "גם לנו עלה לתפעל את הבריכה וצריך לכסות את ההוצאות".

*אז למה עלי מוטל לשלם סכום גדול כל כך לתחזוקת הבריכה שגם היתה סגורה רוב הזמן?

*למיטב ידיעתי גם קיבלנו פיצויים מהמדינה על הפסד הכנסות תיירות וכולל הבריכה.

כנראה שבעקבות מהלך העניינים בקיץ שעבר, השנה – הקיץ הזה, ירד נושא המינויים, הוחלט שנשלם על כל כניסה של בן בת נכד נכדה ואורחים אחרים - לבריכה. מה שדורש טרטורים רבים, והוצאה כספית מיותרת שאיננה קבילה עלי – הבריכה היא בריכה פרטית שלנו - חברי המשק ושל ילדינו - הילדים שלנו גדלו כאן בבריכה הזאת, היא של הבית הזה, של כולנו.

א. אני מבקשת לדון שוב בנושא הבריכה, ולבטל תשלום כניסה לבריכה עבור בני משפחה של חברים בכלל.

ב. אני מבקשת לדון שוב בהחזר כספי של המנוי הלא ממומש מהקיץ שעבר, ניתן אף להמיר החזר כספי ע"י זיכוי בכניסה חופשית לאורחים במשך קיץ זה.

אודה על טיפולכם המהיר בסעיפים שהעליתי – בנושא תשלום כניסה
לבריכת השחיה

בתודה ובברכה שושנה שרק

תשובות לשאלות

- ועדת בריכה הגישה תוכנית שנתית ותכנית זו התקבלה ע"י ההנהלות והאסיפה.
 - הבריכה נחשבת היום ל"מרכז עלות", משמע היא צריכה להחזיק את עצמה כלכלית כולל בצמ"ים והשקעות שוטפות.
 - יש הפרשי עלויות די גדולות, הנגזרות מעומס המתרצים, עליה או ירידה בחום (תלוי בגורמי טבע ולא בנו).
 - עלויות הבריכה גדלות כל שנה לכן נעשים נסיונות/מאמצים להקטין אותם ע"י פעילויות שונות המתקיימות בבריכה.
 - יש קיבוצים שבהם לא פתחו את בריכת השחייה בגלל העלויות הגדולות, ולהבדיל ישנם קיבוצים בהם כל חבר משלם מנוי מלא.
 - משרד הבריאות "מפיל" עלינו הוצאות נוספות עקב הדרישות ההולכות וגדלות מצידם – תוספת צל, תאורות כאלה ואחרות, שדרוג אמצעי בקרה וכדו'.
- כל הנאמר לעיל מביא לכל שהעלויות הגבוהות צריכות להגיע ממקור כלשהו ולכן הוחלט כן לקחת דמי כניסה מכל מי שמתארח.
- האם לחדר האוכל למשל אתם יכולים להיכנס היום ללא תשלום???
- אנחנו מאד שמחים לראות את כל הבנים המבקרים ומקווים שימשיכו לבוא גם לבריכה.

ולשאלתה השנייה:

משום שבררכת השחייה שלנו לא מוכרת כעסק כלפי גורמי חוץ, לא הצלחנו לקבל החזרי מלחמה עבור העונה שעברה.
לקראת סוף שנה זו, נסכם את עונת הברכה ונוכל לשקול מחדש את האפשרות להחזר כלשהו (בלי נדר).

צוות הברכה

אלוהים אחד

וְיִהי כָּל הָאָרֶץ שְׂפָה אֶחָת
דְּבָרִים אֶחָדִים וְאֵל הֵם אֶחָד

הַצִּמְצוּם הַזֶּה הָיָה
דּוֹקָא נִחַ לְאֲנָשִׁים שְׂמָאז
שׁוֹךְ הַמַּיִם וְגַלֵּי הַבַּיִת
הָיוּ נְטוּעִים בְּטִין הַסְּמִיךְ וְעֵינֵיהֶם
לְטוּשׁוֹת בְּטִינָה בְּכוֹכְבִּים
צוֹנְנִים בְּרָקִיעַ אַחֵר.

בְּלֹאֹת דְּשִׁדְּשׁוּ רַגְלֵיהֶם בַּחֲמֵר הַגָּס
וְעוֹדְדוּ אִישׁ אֶת אַחִיו
לְהַמְשִׁיךְ וּלְטַפֵּס, אִם סִיזְפוּס יָכוֹל
לְגַלְגֵּל אֶת הָאָבֶן לִרְאֵשׁ הַהָר
תּוֹכֵל גַּם טִינָתָם לְהַרְקִיעַ
וְאִם לֹא הָיָא יִגִּיעַ מִגְדָּל הָעֶפֶר.

אַחֵר כֵּךְ קָרָה מֵהַ שְׂקוּרָה
בְּכָל מְשַׁחֵק מְכוֹר
וְכִצְפוּי הִיָּתָה הָרָשׁוֹת
בִּידָם לְשׁוּב לַעֲפָרָם
מִשְׁפָּלִים וְיִגְעִים כְּתַמִּיד.

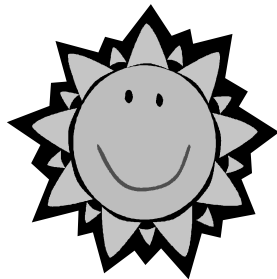
מֵעַתָּה תִּהְיֶה טִינָתָם הַזּוֹעֶפֶת
הַלְשׁוֹן הַיְחִידָה בָּהּ יִדְבְּרוּ
בְּהִרְבֵּה שְׁפוֹת.

וְרַק אֵל הֵם אֶחָד הַבֵּין לְפִתֵּעַ
שְׂשׁוּב לֹא יִהְיוּ הַדְּבָרִים

כַּמֶּקֶדֶם
 וּבְנֵי אֱלֹהִים לֹא יִשְׁתַּעֲשְׂעוּ
 עוֹד עִם בָּנוֹת הָאֲדָמָה.
 וְשׁוֹב לֹא יוּכַל לְהִתְקַרֵּב
 אֶל הַיְצוּרִים הָאֵלֶּה
 שֶׁהוּא פּוֹחַד מִפְּנֵיהֶם
 כָּל כֶּךָ עַד שֶׁהוּא מִסְתִּיר
 פָּנָיו מֵהֶם, כְּמוֹ יֶלֶד מִבְּהֵל,
 הֶרְחַק עַד כִּמָּה שְׁאֵפְשֶׁר.

רַק עֲרָגָתוֹ הַנִּכְזָבֶת
 תִּאֲחַז בָּהֶם בְּצַפְרָנֶיהָ הַחֲדוֹת
 כְּבָרִית עוֹלָם שְׂיִכּוֹל הִיא
 לְהִתְרַחֵשׁ אַחֲרָת.

דודו פלמה

הרהורים ליום קיץ חם

אני חלשה בעניינים כלכליים-פיננסיים ובקושי מבדילה בין 5000 ועוד אפס אחד או שניים נוספים ולמען האמת גם לא נמצאת "בתוך העניינים".
 אז למה כל ההקדמה הזאת? כי הופתעתי מהבשורות שנתבשרנו בהן באסיפה האחרונה, אם כל המוחות והמומחים הגדולים אומרים לנו שזה טוב ליהודים (לפחות לאלה שגרים בכפר הנשיא) אני מצטרפת לברכות.
 וואלה!!! יש עתיד לכפר הנשיא!!!
 נעים גם היה לראות פתאום כל כך הרבה חברים באסיפה. מתי בכלל היו לנו אסיפות כאלה??
 אז מזל טוב לכולנו.

ומה עוד היה? הצגת בני המצווה. הילדים היו נהדרים, הרעיון שהם בטאו את עצמם היה מוצלח מאד – הכל זרם – הריקודים וכל ההופעות הנלווים – ממש תענוג. הרגשתי שגם הילדים נהנו וכל הכבוד ליוזמים ועוזרים ובעיקר למבצעים (הילדים).

ובכל זאת חסר לי משהו. אולי זה התבטא בעיקר על ידי זה מה שאנחנו אמרנו המבוגרים, ההורים והמחנכים, ובעצם מה שאנחנו לא אמרנו. מה היה המסר שלנו?

הגשמה עצמית; תגשימו את חלומותיכם, תעופו רחוק, תבלו – תיהנו – הכל טוב ויפה. אבל הילדים האלה על סף התבגרות ואיפה המסר של לקחת אחריות? אחריות לא רק לעצמם אלא גם לזולת, למשפחה, לקיבוץ, למדינה. הם לא גדלים בחלל ריק ומשהו כזה חסר לי, בעיקר ממה שאנחנו אמרנו להם. אולי זה נשמע נדוש ומיושן אך יש מציאות מסוימת בארץ ובעולם כולו – ואת המסר הזה שכחנו להדגיש – המסר שלא הכל הוא "חלום ליל קיץ".

ולבסוף שאלו אותי איך היה בדואטלון באגמון החולה? היו המונים, ממש מאות (אלפים?) רצים ורוכבי אופניים. ואיך היה? היה טוב והיה חססם!!
שבת שלום
יעל נ.

נ.ב. רציתי רק להוסיף עוד הערה אחת קטנה בקשר לחתולים, עליהם כתבתי לפני כמה שבועות. ובכן הם בינתיים הכפילו את עצמם (גורים שהמליטו מאז) ובאזור שלי שורצים בכל מקום. אין להם בעלים.....מה יהיה??

הגברה

עד לתאריך 1/9 איציק יחליף את אילן בתור אחראי על הצידוד ותורנות של החברה. אפשר להשאיר הודעה בטלפון 4830 או בת.ד. 3.

תודה
ו. תרבות

פאב נפר - הנשיא מארח

צאו מהבתים,

צאו מהחורים

והפסיקו לשטוף כלים.

בשישי בערב ב"קופי פאב" כולם נפגשים!

ביום ו' ה - 6.7 פתיחה חגיגית של ה"קופי – פאב".

הקפה עלינו, העוגות עליכם.

אנו מזמינים אתכם עם אורחייכם לאחר ארוחת הערב
מהשעה 20:30.

הכניסה מגיל 18
נא להצטייד בכסף מזומן.

לפרטים ניתן לפנות לדודי פוקס

שלום לכולם!

שבתי הביתה.

לאחר 30 שנות נדודים, בהן התנסיתי בתחנות רבות ומגוונות במסעי המרתק, אני שבה לכאן – למקום היחיד, שהיה מאז ומעולם, ביתי.

המסע נמשך על פני יבשות רבות במובן הרוחני, הנפשי והפיזי. למדתי המון. לבשתי ופשטתי צורה. הפחתי לאמא ולסבתא, והריני – כאן.

בעוד כחודש וחצי אחגוג יומולדת 50. יובל.

בשנת היובל יצא העבד העיברי לחופשי.

החופש לובש ופושט משמעויות.

לעיתים הנדידה היא החירות. החיפוש, התהייה, הכנפיים.

לעיתים באה העת שדווקא ההתקרקעות וההתבייתות – היא החופש.

למיקוד ליצירה, להשתייכות. שורשים. הגיע הזמן למנוחה ולנחת.

כאן זיכרונותיי, משפחתי וחברי, הנופים שאין להם תחליף.

אני שבה מתוך פיוס והשלמה, בגרות ושלווה, ונכונה להיות נוכחת.

תודה על המקום המכיל שתמיד היה כאן כדי שאוכל לחזור, לכשאבשיל.

ברצוני ליידע אתכם, בהזדמנות זו, שבכוונתי לפתוח בית מדרש, מהרשת הארצית של "אלול", ללימוד יהדות יוצרת וחיה, לכל מי שמתעניין – אנא צרו קשר.

בברכה,

גילה עמית-דוארי וכל בני ביתי (תושבת=חוזרת)

טל: 4960 (בית בן-חיים לשעבר)

בואו לבקר

מבית-בלונד

מיום ראשון 8.7.07 עד סוף השבוע אנחנו לא בבית
רמה תטפל בכל עניני בית בלונד – הזמנות וביטולים,
ב ש ב ו ע ז ה ב ל ב ד.

שבי וציונה

שלום.

הצבור מוזמן לצפות בתערוכת ציורים

פרי עבודתו של מרדכי ברור.

במועדון החברים.

התצוגה פתוחה ביום שישי 06-07-2007

מהשעה 19³⁰ ועד השעה 21⁰⁰.

וביום שבת 07-07-2007.

מהשעה 11⁰⁰ ועד השעה 14⁰⁰.

להתראות, מרדכי.

3/07/07

סיוע בהוצאות טיפול רפואי לניצולי שואה

עמותת "יש": מרכז אסיא-מדיקל במתחם אסותא מציע לשאת בהוצאות טיפול רפואי בניצולי שואה

רפי פרנק, יו"ר מחוז קיבוצים ומושבים בעמותת "יש- ילדים ויתומים ניצולי שואה בישראל" העביר אלינו מידע חדש וחשוב לחברי קיבוץ שהם ניצולי שואה. מרכז אסיא מדיקל בבית החולים אסותא בתל-אביב מציע לשאת בהוצאות טיפול רפואי בניצולי שואה.

ב"אסיא מדיקל" - המרכז לכירורגיה ורפואה התערבותית במתחם אסותא, החליטו להרים את הכפפה ולהוביל מהלך שיסייע בהקלת סבלם של קהילת ניצולי שואה הזקוקים לייעוץ רפואי, לניתוחים במידת הצורך, ולכלל הפרוצדורות המתבצעות במרכז.

מטופלים ניצולי שואה שידם אינה משגת יקבלו את הייעוץ הרפואי ובמידת הצורך הניתוח, ללא תשלום, תוך כך שהמרכז יישא בעלויות ההשתתפות העצמית של המטופל דרך הביטוח המושלם (עלויות המגיעות לעיתים לא מבוטלות לכדי אלפי שקלים).

את המהלך יזם פרופ' אברהם צ'רניאק, ממקימי ומייסדי אסיא מדיקל, שהוא גם מנהל המחלקה הכירורגית בבית"ח וולפסון. פרופ' צ'רניאק הוא בן להורים ניצולי שואה.

אסיא מדיקל תאפשר מכאן ואילך לכל ניצול שואה, אשר ידו אינה משגת והזקוק לייעוץ פרטי או לחוות דעת שנייה של מומחה, או לניתוח במסגרת שלל הטיפולים הרפואיים המתבצעים ב"אסיא מדיקל", לקבלו ללא עלות ההשתתפות העצמית, בכלל זה כמובן, גם טיפול מיטבי בחולי סרטן ניצולי שואה.

המעוניינים מוזמנים להתקשר למנכ"ל אסיא- מדיקל, ורד זלברברג - אסולין 035221717

דרכי התקשרות עם רפי פרנק בעמותת "יש" הן
בטלפון 049807135 או בדוא"ל raffi5@014.net.il

**אביב לשם
דובר התנועה הקיבוצית**

לשכת הדובר **הודעה לתקשורת**

ה

התנועה הקיבוצית

02-07-2007

ראשי התנועה הקיבוצית: ניאבק בהחלטת הממשלה

"לא ניתן להמשיך להפלות ולקפח לרעה את הקיבוץ אל מול צורות התיישבות אחרות"

מזכירי התנועה הקיבוצית, זאב (ולוול) שור וגברי ברגיל, יצאו בביקורת קשה על החלטת הממשלה מאמש בנושא שינוי מעמד מקיבוץ או מושב שיתופי למושב עובדים או כפר שיתופי.

"לא ניתן להפלות את הקיבוץ מול צורות התיישבות אחרות ולא נאפשר להגיע למצב שבגלל קיפוחו לרעה של הקיבוץ, על ידי משרדי הממשלה, מינהל מקרקעי ישראל ורשם האגודות השיתופיות, יאלצו קיבוצים לבדוק אפשרות של שינוי מעמד למושב."

עוד הוסיפו מזכירי התנועה: "התנאים העדיפים שמעניקה המדינה למושבים מעת לעת, הם חלק ממדיניות של "פיתוי" הקיבוצים וחבריהם להפוך למושב", אמרו המזכירים.

ברגיל ושור אמרו כי הם אינם מעודדים יישום של מהלך הפיכת קיבוץ למושב. "שאיפתם של הקיבוצים וחבריהם לשינויים בעקרונות האגודה ימצאו פתרונם במסגרת "הקיבוץ המתחדש" המאפשר חלוקת שכר מדורג, שיוך דירות ונכסים. הקיבוץ – המתחדש והשיתופי - ימשיך להוות צורת חיים אטרקטיבית באופן שייתר את הרצון של קיבוצים וחבריהם להפוך למושב. עצירת ההגירה השלילית מהקיבוצים, וחידוש הצמיחה הכלכלית ברוב הקיבוצים, הם העדות לחזרתו של הקיבוץ להוות גורם אטרקטיבי עבור בניו ומצטרפים נוספים.

יחד עם זאת, הוסיפו השניים, במידה ויהיו קיבוצים אשר יחפצו לערוך שינויים באגודה באופן אשר חורג גם מהגדרת הקיבוץ המתחדש, לרבות בדרך של מעבר לצורות חיים אחרות כגון מושב עובדים או כפר שיתופי, זכות זו של הקיבוץ וחבריו אינה ניתנת לשלילה, הואיל והנה זכות אלמנטרית המעוגנת בזכויות היסוד החוקתיות, כגון חופש ההתאגדות, חופש העיסוק, ועוד.

התנועה סבורה כי עיקר תשומת הלב שיש להעניק לטיפול באותם קיבוצים אשר יחפצו להפוך למושבים הנו בהסדרה שקופה, שוויונית והוגנת של מערך הזכויות וההתחייבויות של חברי האגודה, תוך התחשבות בוותק של החברים, ולרבות הצורך בהסדרת עניינם של תלויים בחברים, בעלי צרכים מיוחדים, קשישים ובעלי מוגבלויות שונות.

בנושא של תשלומים למינהל או לרשויות המס בעת שינוי מעמד, עמדת התנועה הקיבוצית היא כי אין מקום לדרישה שבעת העברת הנחלות ממשטר שיתופי למשטר משפחתי יחויבו האגודה ו/או החברים בתשלומים שונים למינהל ו/או לרשויות המס. בכל ההסדרים החוקיים הישירים שמצאנו לעניין זה, נקבעו במפורש פטורים מתשלומים אלה, ויש להחילם גם במקרה הנדון.

אביב לשם, דובר התנועה הקיבוצית 050-7677913

לִפְנֵי אֲבִיךָ וְלִפְנֵי הָאֱלֹהִים
 לֵאמֹר אֲבִיךָ וְלִפְנֵי הָאֱלֹהִים
 !!!

הכלים שאלוהים נתן.

כמה רציתי לעשות אותו מאושר! כמה רציתי להביא לו, ולו רק פעם אחת, איזה "כמעט טוב" אחד במקום כל "המספיקים בקושי", אבל לא יכולתי.

ביום שבת אחד, כשרק אני ואבא שלי היינו בבית- הייתי אז אולי בכיתה ה' או ו'- החלטתי לדבר איתו על זה. להגיד לו שאני נורא מצטער שאני לא מביא לו אושר כמו שאחותי מביאה לו.

הוא שמע את מה שאמרתי, הסתכל עלי במבט האוהב שלו ובניגוד לאופי שלו – שהוא אופי של בנאדם שבקושי מוציא מילה מהפה שלו- הוא נתן לי את ההרצאה הכי יפה ששמעתי בחיים שלי.

"גדי", הוא אמר לי: "אבא לא אוהב את הילדים שלו בגלל שהם מביאים ציונים טובים. אבא אוהב את הילדים שלו בגלל שאי-אפשר אחרת. הם בדם שלו, הם הנשמה שלו. הוא לא יכול שלא לאהוב אותם. גם כשהם עושים דברים רעים הוא אוהב אותם. אבל אתה, גדי, אתה אף פעם לא עשית דבר רע."
 אני מתחיל להגיד לו "אבל, אבא..".

הוא מפסיק אותי ואומר: "ששש... גדי.תקשיב! כשאלוהים ברא את העולם הוא החליט לברוא עולם מעניין, לא עולם מושלם.
 הוא ברא אנשים עם כל מיני צורות, עם כל מיני צבעים ועם כל מיני כישרונות. לכל אחד הוא נתן כלים אחרים: לזאת - יופי, ולהוא - ידיים טובות, לזה - כישרון במוזיקה, ולהיא - כשרון במתמטיקה. אנחנו לא יכולים להאשים מישהו בגלל שאלוהים לא נתן לו את הכלים האלה או האלה. אנחנו יכולים רק להאשים את האנשים שלא מנצלים את הכלים שאלוהים כן נתן להם. בגלל זה, גדי, אני אומר לך שאל תתלונן על הכלים שאלוהים לא נתן לך. ועוד דבר אני רוצה לומר לך: לפעמים לוקח לנו הרבה זמן לגלות את הכלים שאלוהים כן נתן לנו, בגלל שהכלים האלה הם, ככה, מתחבאים. אז תהיה סבלני גדי. תהיה סבלני כמו אבא. ויום אחד, גדי, אתה תגלה אותם ותראה שגם אתה קיבלת כלים נהדרים".
 איך אהבתי אותו, את אבא שלי, באותו יום שבת! רציתי לחבק, או אפילו לנשק אותו, אבל התביישתי.

ואל תשכח שאת ההרצאה הזאת אבא שלי -האיש הפשוט והטוב והחכם הזה- נתן לי אולי לפני 30 שנה, לפני שבמדינה הזאת ידעו הרבה על דברים כמו דיסלקציה, קשיי-למידה ומגבלות אחרות.

אני יודע שאני מדבר יותר מדי, אז כבר אני מגיע לסוף-הסיפור.

בקיצור, שנה או שנתיים אחרי השיחה הזאת מצאתי את הכלים שאלוהים נתן לי. ישבתי בשיעור, אני-לא-זוכר-איזה, לימדה אותנו מורה-מחליפה, כי המורה שלנו היה חולה. היא דיברה על מה שהיא דיברה, ואני - אני הייתי בעולם אחר. פתאום המורה-המחליפה עמדה לידי. לפני שהספקתי להחביא את הנייר עליו קישקשתי היא לקחה לי אותו. "מה אתה עושה?" אמרה. "סתם, מקשקש" גמגמתי. "מה ציירת

פה?" שאלה. "סתם" השבתי בהיסוס. "סתם מה?" המשיכה. "סתם ציירתי אותך עומדת על-יד הלוח" השבתי בלחישה. היא לקחה את הדף המקושקש והכניסה לתיק שלה.

לאחר כמה ימים הגיע לביתנו אביה של המורה המחליפה וביקש לראות ציורים שלי. הסתבר שהוא צייר בעל שם עולמי והוא המליץ להורי לעשות הכל בשביל לטפח את כישרון הציור שלי.

מה אני אגיד לך? מאותו יום אבא שלי "הוציא את המיץ" שלו כדי שאוכל ללמוד אצל הציירים הכי גדולים שיש - בארץ ובחוץ-לארץ.

היום אני בן 42. בחודש שעבר פתחתי את התערוכה ה- 28 שלי. הפעם ב"מוזיאון לאמנות מודרנית" בניו-יורק.

ואבא שלי (שעכשיו הוא כבר בפנסיה), מה הוא אומר על כל ההצלחה שלי? הוא אומר: "מה קרה? מה אתם עושים רעש? בסה"כ הילד מצא את הכלים שאלוהים נתן לו והילד משתמש בהם".